

Către: Gheorghe HAJDER
Ministrul Mediului

Dan BÎRSĂ
Administrator al ECO-Ret Moldova

Nr. 126 din 24.08.2026

Ref.: Propuneri pentru operaționalizarea cu succes a Sistemului de Depozit pentru Ambalaje

Stimate Domnule Hajder,
Stimate Domnule Bîrsă,

Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) își exprimă aprecierea pentru eforturile depuse de Ministerul Mediului și ECO-Ret Moldova în procesul de implementare a Sistemului de Depozit pentru Ambalaje (SDA), precum și pentru disponibilitatea manifestată în cadrul ședinței de lucru din 14 august de a examina soluții care să asigure funcționarea eficientă și echitabilă a sistemului.

În continuarea discuțiilor purtate și conform celor agreeate, intervenim cu prezentele comentarii și propuneri privind recunoașterea codurilor de bare internaționale în cadrul SDA. Considerăm că implementarea unui sistem eficient, sigur și funcțional trebuie să urmărească, în egală măsură, atingerea obiectivelor de mediu și asigurarea unor condiții de implementare proporționale, fezabile și nediscriminatorii pentru operatorii economici.

În acest sens, considerăm necesară reconsiderarea cerinței privind utilizarea exclusivă a unui cod de bare „național” și orientarea către o soluție bazată pe recunoașterea codurilor de bare internaționale, cu condiția înregistrării și asocierii acestora în Registrul ambalajelor SD cu produsele și operatorii economici responsabili pentru plasarea acestora pe piața Republicii Moldova. O asemenea abordare ar permite menținerea unui nivel adecvat de control și trasabilitate, evitând, totodată, barierele tehnice și logistice, costurile disproporționate și impactul negativ asupra mediului generate de reetichetarea obligatorie.

Potrivit pct. 14.3 din HG nr. 379/2025, noțiunea de „cod de bare (EAN)” este definită limitativ ca: „cod de bare național care permite identificarea produselor ambalate în ambalaje SD plasate pe piață, care, prin legătura cu datele cuprinse în Registrul ambalajelor SD, permite accesul, cel puțin, la greutatea, tipul ambalajului (reutilizabil sau de unică folosință) și volumul ambalajului, precum și la identitatea producătorului”. Această cerință geografică („național”) generează contradicții cu alte acte normative și potențiale efecte economice nejustificate.

Acronimul EAN provine de la European Article Number (devenit ulterior International Article Number) și reprezintă, prin însăși definiția sa, un standard internațional. Acest standard este gestionat la nivel global de către organizația non-profit GS1 (entitate neutră care dezvoltă standarde globale pentru comunicarea de afaceri și trasabilitatea produselor în lanțurile de aprovizionare din peste 115 țări).

Prin urmare, sintagma „cod de bare (EAN) național” instituită de legiuitor este un oximoron tehnic. Trasabilitatea nu este conferită de restrângerea geografică a codului pe ambalaj, ci de capacitatea de a citi acest cod și de a-l asocia cu Registrul SDA.

Pe de alta parte, referirea în mod specific la codul de bare prin specificația „EAN” reprezintă o restrângere nejustificată doar la un singur emitent de coduri de bare, și anume entitatea GS1, în condițiile în care, în piață, sunt o serie de alți furnizori de coduri de bare.

Definiția restrictivă din HG nr. 379/2025 intră în contradicție cu Hotărârea de Guvern nr. 561/2020 pentru aprobarea Regulamentului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje („HG nr. 561/2020”). Mai exact, potrivit pct.43: „43. Suplimentar la marcajul specificat la pct.41, producătorii care plasează pe piață produse pentru ale căror ambalaje s-a constituit un depozit în conformitate cu art. 541 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile sunt obligați să marcheze ambalajul cu un cod de bare, identificând producătorul ambalajului și cu o marcă care indică aplicarea sistemului de depozit.”.

În Nota de Fundamentare aferentă modificării pct.43 din HG nr. 561/2020 (redacția actuală aprobată prin Hotărârea de Guvern nr.577 din 10.09.2025), Guvernul a precizat expres că obiectivul intervenției este soluționarea „deficiențelor în implementarea responsabilității extinse a producătorului” și că modificările „vor contribui la evitarea interpretărilor [...] și exclude ambiguitățile actuale”. Păstrarea cerinței „naționale” în HG nr. 379/2025 contravine direct acestui obiectiv asumat, menținând o ambiguitate tehnică inoperabilă.

Regulamentul-cadru aprobat prin HG nr. 561/2020 solicită corect existența exclusivă a unui „cod de bare” funcțional, omițând intenționat condiționarea geografică. Existența a două Hotărâri de Guvern care impun norme tehnice contradictorii pentru același ambalaj, poate genera un blocaj instituțional major, or există riscul că atât agenții economici cât și organele de control vor interpreta eronat prevederile legale, ducând inevitabil la litigii și aplicarea neuniformă a legii.

Guvernul motivează implementarea SDA făcând trimitere directă la modele de succes, precum Germania (rată de returnare de 98%), Lituania (90%) și România (83%). Este important de precizat că niciuna dintre aceste jurisdicții nu limitează codul de bare la un standard exclusiv „național” (sau, în cazul României, chiar dacă există mențiunea „național”, apare specificat în mod expres faptul că se referă la aplicarea acestuia pe produse „făcute disponibile pe piața din România și pe alte piețe”). Toate aceste state acceptă standardul global EAN/GS1, condiția fiind înregistrarea lui în baza de date SDA locală. Integrarea în lanțurile valorice europene se realizează prin preluarea standardelor funcționale europene, și în niciun caz prin implementarea unor bariere tehnice.

Din totalul de 518 milioane de ambalaje (sticle de plastic, sticlă și metal) estimate a fi vândute în 2025, 288 milioane (55,6%) sunt de import, iar 230 milioane (44,4%) reprezintă producție locală. Importul de ambalaje a crescut de la 88,7 milioane de bucăți în 2015 la peste 287,8 milioane de bucăți în 2025. Astfel, mai mult de jumătate dintre băuturile comercializate în Republica Moldova depind direct de lanțurile logistice regionale.

Fortărea unui cod național unic va determina mulți producători internaționali să își retragă produsele de pe piață sau să refuze livrarea. În acest fel, va fi limitat sortimentul pe diverse categorii de produse.

Marile fabrici europene îmbuteliază pe linii automatizate de mare viteză destinate întregii regiuni. Pentru un volum de 2,2 mln. de locuitori, cum este cel al Republicii Moldova, producătorii externi nu vor accepta configurarea unor serii speciale de producție sau schimbarea etichetelor direct pe linie doar cu un cod dedicat RM.

De asemenea, întreaga infrastructură informatică a comerțului cu amănuntul din Republica Moldova – sistemele ERP, casele de marcat fiscale, evidența stocurilor și platformele de facturare electronică – este construită integral pe standardul internațional GS1 (EAN/GTIN). Impunerea unui cod național paralel ar obliga comercianții la o dublă codificare a acelorași produse, generând erori sistemice la scanare, discrepanțe în evidența fiscală și costuri suplimentare de reconfigurare IT pentru fiecare operator din lanțul de distribuție.

Este esențială separarea funcțională dintre codul de bare (EAN/GTIN) – care identifică univoc produsul comercial – și marcajul grafic SDA, care atestă participarea la sistemul național. Propunerea comunității de afaceri păstrează obligativitatea aplicării marcajului vizual SDA pe ambalaj/etichetă, garantând informarea consumatorilor și recunoașterea în RVM-uri

Validarea financiară într-un sistem SDA modern nu se face prin prefixul țării tipărit pe etichetă, ci prin baza de date centralizată (registru de date). Când un importator/producător introduce un produs pe piață, el înregistrează codul EAN internațional în Registrul ambalajelor SD și plătește garanția + tariful de administrare pentru numărul de unități declarate/importate.

Simpla recunoaștere a unui cod internațional nu trebuie să genereze automat dreptul la rambursarea depozitului, fără confirmarea eligibilității produsului în cadrul SDA.

Producătorii și importatorii urmează să fie responsabili pentru corectitudinea înregistrării și raportării datelor privind produsele plasate pe piața Republicii Moldova, precum și pentru cooperarea cu Administratorul SDA în cazul identificării unor neconformități. Totodată, orice răspundere financiară suplimentară trebuie să fie proporțională și să se bazeze pe o încălcare demonstrată și imputabilă producătorului sau importatorului.

Raportarea către autorități (Serviciul Fiscal, Agenția de Mediu) se bazează pe declarațiile de import/producție legate de codul EAN. Sistemul informatic corelează intrările (unități vândute/importate) cu ieșirile (unități colectate prin RVM). În cazul în care cantitatea decontată la RVM depășește cantitatea declarată de un importator la vamă, softul va genera o alertă automată, iar diferențele financiare vor fi imputate importatorului/ agentului economic.

Soluția Administratorului SDA pentru „simplificarea operării” prin coduri naționale mută întreaga povară financiară pe umerii importatorilor și ai celor 2,2 milioane de consumatori. Reetichetarea a 50% din băuturile din țară va genera costuri operaționale uriașe în lanțul de aprovizionare.

În absența recunoașterii codului internațional în sistemul SDA, singura opțiune rămasă este reetichetarea manuală sau aplicarea unui sticker cu un cod de bare local pentru fiecare sticlă/doză în parte, înainte ca produsele să ajungă la raft. Acest proces va genera costuri logistice enorme (manoperă, materiale, timpi de

așteptare în depozite), ducând la o majorare artificială a prețurilor la raft, suportată integral de consumatorul final.

Reetichetarea manuală, aplicarea de stickere în depozite, crearea de linii speciale de îmbuteliere doar pentru o piață mică de 2,2 milioane de locuitori vor duce la creșteri de preț la raft între 5% și 15% și la dispariția unor branduri de pe piață. De asemenea, aceasta ar duce la creșterea artificială a businessului terț.

Softul se plătește o singură dată: Implementarea unui modul IT de gestiune a codurilor internaționale în baza de date centrală (clearinghouse) are un cost fix nesemnificativ la nivel de soft, în timp ce reetichetarea fizică creează costuri logistice permanente de milioane de euro anual.

Complementar, menținerea obligației de reetichetare cu un cod unic național pentru produsele care dețin deja coduri internaționale EAN reprezintă o barieră tehnică nejustificată în calea comerțului.

Această măsură este direct incompatibilă cu angajamentele asumate de Republica Moldova prin Acordul de Asociere RM-UE, inclusiv componenta esențială DCFTA.

Reglementarea contravine direct prevederilor privind libera circulație a mărfurilor prin impunerea unor proceduri logistice suplimentare.

Totodată, măsura încalcă principiul proporționalității consacrat atât de Acordul OMC privind barierele tehnice în calea comerțului (TBT), la care Republica Moldova este parte, cât și de practica europeană în materie: atunci când obiectivul urmărit (trasabilitatea și integritatea financiară a sistemului) poate fi atins printr-un mijloc mai puțin restrictiv – înregistrarea digitală a codurilor EAN internaționale în Registrul ambalajelor SD – impunerea unui cod național unic reprezintă, prin definiție, o restricție disproporționată și, deci, nejustificată juridic.

Mai mult, Comisia Europeană a abordat în mod expres problema utilizării codurilor EAN în sistemele de depozit în Comunicarea Comisiei „Beverage packaging, deposit systems and free movement of goods” (2009/C 107/01) (Comunicare a Comisiei – Ambalarea băuturilor, sisteme de garanție și libera circulație a mărfurilor). În acest document, Comisia subliniază necesitatea evitării, în măsura în care obiectivele sistemului pot fi atinse prin mijloace alternative, a utilizării unor coduri EAN specifice fiecărei țări, întrucât acestea pot conduce la necesitatea utilizării unor ambalaje diferite pentru fiecare piață națională și, în consecință, pot constitui un impediment pentru comerțul transfrontalier.

În aceeași comunicare, Comisia Europeană examinează problema compatibilității sistemelor naționale de depozit cu principiul liberei circulații a mărfurilor și evidențiază necesitatea ca măsurile naționale privind marcarea și identificarea ambalajelor să fie justificate de obiectivele urmărite și să nu genereze, în mod disproporționat, obstacole pentru comerțul dintre state. În acest context, utilizarea unor coduri EAN diferite pentru fiecare piață națională poate determina separarea fluxurilor de producție și distribuție și poate impune operatorilor economici adaptări suplimentare ale ambalajelor și proceselor logistice.

Din perspectiva obiectivelor de mediu și a principiilor economiei circulare, considerăm necesară evitarea instituirii unor obligații care, în procesul de conformare, generează un consum suplimentar semnificativ de resurse și deșeuri. În special, obligativitatea re-etichetării produselor importate prin aplicarea unor stickere suplimentare peste etichetele originale poate conduce la utilizarea unor cantități considerabile de hârtie, plastic și adezivi, precum și la generarea unor deșeuri suplimentare. Totodată, această cerință poate implica

intervenții asupra ambalajelor secundare și terțiare, inclusiv desfacerea și refacerea baxurilor sau re-paletarea mărfurilor, cu un consum suplimentar de materiale și resurse.

Astfel, o măsură instituită în contextul implementării unui sistem destinat reducerii deșeurilor și promovării reciclării riscă, în etapa anterioară introducerii produsului pe piață și, implicit, înainte ca recipientul să ajungă în circuitul de colectare prin RVM, să genereze ea însăși volume semnificative de deșeuri. Considerăm, prin urmare, că mecanismul de identificare a produselor eligibile pentru SDA ar trebui să permită soluții alternative, inclusiv recunoașterea codurilor de bare internaționale, cu aplicarea unor măsuri adecvate de trasabilitate și prevenire a fraudelor, astfel încât obiectivele de control ale sistemului să fie atinse fără a genera efecte contrare obiectivelor de protecție a mediului.

Experiența internațională demonstrează că, inclusiv în state cu piețe de dimensiuni comparabile sau relativ apropiate de cea a Republicii Moldova, au fost adoptate soluții care permit utilizarea și recunoașterea codurilor de bare internaționale în cadrul sistemelor de depozit pentru ambalaje. Exemple relevante în acest sens pot fi identificate în Estonia, Finlanda și Lituania. O astfel de abordare reflectă necesitatea adaptării mecanismelor de implementare a SDA la specificul și dimensiunea pieței naționale. În cazul piețelor mici, aplicarea unor cerințe rigide privind utilizarea exclusivă a unor coduri de bare specifice pieței locale poate genera costuri disproporționate și poate perturba lanțurile de aprovizionare, în special pentru produsele importate și pentru producătorii care operează pe mai multe piețe.

Totodată, experiența acestor modele sugerează că integritatea și securitatea sistemului nu depind exclusiv de utilizarea unui cod de bare național distinct pe fiecare produs, ci, în mod esențial, de capacitatea Registrului de înregistrare și a infrastructurii IT aferente SDA de a asigura identificarea, înregistrarea și trasabilitatea produselor introduse pe piața națională. Un cod EAN internațional poate fi asociat în sistem cu producătorul sau importatorul autorizat, precum și cu informațiile relevante privind produsul și statutul acestuia în cadrul SDA, permițând astfel aplicarea unor mecanisme eficiente de control și prevenire a eventualelor fraude.

Un precedent relevant îl constituie și experiența Ungariei. Potrivit informațiilor disponibile, în procesul de pregătire a implementării sistemului, a fost analizată inițial o abordare bazată pe utilizarea exclusivă a unui cod de bare specific pieței naționale. În urma preocupărilor și argumentelor tehnice formulate de producători și importatori cu privire la impactul asupra lanțurilor de aprovizionare, cadrul aplicabil a fost ajustat înainte de lansarea sistemului, fiind permisă utilizarea codurilor de bare internaționale.

Această experiență este relevantă și pentru Republica Moldova. Dacă, inclusiv pe o piață de dimensiunea Ungariei, a fost considerată necesară introducerea unei flexibilități care să evite perturbarea aprovizionării și costurile logistice disproporționate, o abordare similară merită examinată cu atât mai atent în contextul unei piețe mai mici și puternic dependente de importuri. În opinia noastră, recunoașterea codurilor de bare internaționale, coroborată cu mecanisme robuste de înregistrare, trasabilitate și prevenire a fraudelor în cadrul sistemului IT al SDA, ar permite atingerea obiectivelor sistemului fără a crea bariere tehnice și logistice nejustificate pentru operatorii economici.

Principalul argument invocat împotriva recunoașterii codurilor de bare internaționale îl reprezintă riscul unei eventuale fraude transfrontaliere, respectiv posibilitatea ca băuturi sau ambalaje achiziționate în afara

Republicii Moldova, care poartă același cod EAN, dar pentru care nu a fost achitată garanția în cadrul SDA național, să fie introduse ilegal în țară și ulterior returnate prin intermediul RVM-urilor.

Considerăm că acest risc poate fi gestionat prin mecanisme tehnice, fiscale și de trasabilitate adecvate, fără a fi necesară impunerea obligativității utilizării unor coduri de bare distincte pentru piața Republicii Moldova. În acest sens, pot fi avute în vedere următoarele elemente:

Produsele importate legal sunt supuse procedurilor vamale și sunt reflectate în evidențele aferente importului. În plus, condiționarea plasării pe piață a produselor supuse SDA de înregistrarea prealabilă în sistem ar permite asocierea produselor și codurilor EAN cu operatorul responsabil pentru introducerea acestora pe piața Republicii Moldova.

Echipamentele moderne de preluare automată nu se limitează la simpla citire a codului de bare. În funcție de specificațiile tehnice ale sistemului, acestea pot verifica și alte caracteristici ale ambalajului, precum forma, dimensiunea și alte elemente de identificare, ceea ce reduce riscul acceptării unor ambalaje care nu corespund produselor înregistrate în sistem.

Garanția propusă de 2 MDL per ambalaj reprezintă aproximativ 0,10 EUR. Transportarea transfrontalieră a unor cantități semnificative de ambalaje goale presupune costuri de colectare, sortare, stocare, încărcare și transport, generate de raportul nefavorabil dintre volumul mare ocupat de ambalaje și valoarea redusă a garanției aferente fiecărei unități. Aceste costuri, coroborate cu riscurile asociate transportului și introducerii ilegale a unor astfel de deșeuri peste frontieră, reduc semnificativ atractivitatea economică a unui asemenea comportament fraudulos.

Regimul juridic aplicabil transportului transfrontalier de deșeuri. În măsura în care ambalajele goale sunt transportate ca deșeuri, operațiunea este supusă cerințelor legale aplicabile importului și transportului transfrontalier de deșeuri, inclusiv condițiilor de autorizare și control relevante. Prin urmare, un eventual transport neautorizat implică riscuri juridice și financiare semnificative pentru operatorii implicați.

Un risc care necesită o atenție deosebită îl reprezintă, mai degrabă, gestionarea produselor și ambalajelor aflate deja pe piață anterior lansării SDA. Acest risc poate fi redus prin stabilirea unei date clare de „Go-Live”, de la care codurile EAN înregistrate în sistem devin active pentru scopul returnării garanției. Astfel, sistemul poate face distincția între unitățile introduse legal pe piață în cadrul SDA și stocurile istorice existente anterior.

Complementar, sistemul IT poate include mecanisme de monitorizare a raportului dintre cantitățile declarate ca fiind introduse pe piață și numărul ambalajelor returnate pentru fiecare cod EAN. Ratele de returnare anormale, inclusiv situațiile în care numărul ambalajelor returnate se apropie sau depășește cantitățile declarate, ar putea declanșa automat măsuri de control, suspendarea temporară a decontărilor și verificări suplimentare. În acest mod, eventualele tentative de fraudă pot fi identificate și investigate la nivelul datelor și al trasabilității fluxurilor, fără ca prevenirea lor să depindă exclusiv de prefixul sau caracterul național al codului de bare.

În același context, considerăm oportună instituirea unei condiții clare privind plasarea pe piață a produselor supuse SDA: produsele respective să nu poată fi introduse pe piața Republicii Moldova fără înregistrarea

prealabilă a producătorului/importatorului și a produsului în sistemul SDA. Această abordare ar putea fi corelată, după modelul mecanismelor aplicabile în domeniul responsabilității extinse a producătorului, cu procedurile de acordare a liberului de vamă pentru mărfurile importate.

O asemenea soluție ar permite mutarea punctului principal de control de la eticheta fizică a produsului către trasabilitatea digitală și responsabilitatea operatorului economic. În consecință, codul EAN internațional ar putea fi utilizat ca identificator al produsului, în timp ce sistemul SDA ar stabili dacă acel produs a fost înregistrat și introdus legal pe piața Republicii Moldova de către un operator responsabil. Această abordare ar contribui atât la prevenirea fraudelor, cât și la evitarea costurilor și a deșeurilor suplimentare generate de reetichetarea obligatorie.

În sensul celor evocate, propunem expunerea pct. 14.3 din Hotărârea Guvernului cu privire la stabilirea Sistemului de depozit pentru ambalaj nr. 379/2025, în următoarea redacție:

„14.3. cod de bare EAN – cod de bare național sau internațional care permite identificarea produselor ambalate în ambalaje SD plasate pe piață, care, prin legătura cu datele cuprinse în Registrul ambalajelor SD, permite accesul, cel puțin, la greutatea, tipul ambalajului (reutilizabil sau de unică folosință) și volumul ambalajului, precum și la identitatea producătorului”.

Totodată pct. 23 din Hotărârea Guvernului cu privire la stabilirea Sistemului de depozit pentru ambalaj nr. 379/2025 se va expune în redacție nouă după cum urmează:

„23. Producătorii și importatorii sunt obligați să marcheze ambalajele SD plasate pe piață cu o marcă ce indică participarea lor la SDA, înregistrată la Ministerul Mediului, și cu un cod de bare (național sau internațional) înregistrat în Registrul ambalajelor SD, în conformitate cu specificațiile oferite de administratorul SDA.”.

Complementar, propunem completarea cu punctul 29¹ în următoarea redacție:

„29¹. Se interzice plasarea pe piață a produselor ambalate în ambalaje SD furnizate de producătorii și importatorii care nu sunt înregistrați în Registrul ambalajelor SD și/sau nu au încheiat un contract valabil cu Administratorul SDA. Sunt interzise publicitatea și comercializarea acestor produse.”.

Subsidiar, pentru a soluționa potențialul risc de fraudă, propunem instituirea următorului mecanism:

(1) În scopul prevenirii și gestionării eventualelor riscuri de fraudă în cadrul Sistemului de Depozit pentru Ambalaje, Administratorul monitorizează raportul dintre cantitatea de ambalaje nereturnabile declarată de fiecare Producător/Importator ca fiind furnizată pe piața internă a Republicii Moldova și cantitatea de ambalaje aferentă aceluiași cod de bare, colectată în cadrul Sistemului.

(2) În cazul în care, pentru o anumită perioadă de referință, cantitatea de ambalaje nereturnabile colectată în cadrul Sistemului depășește cantitatea corespunzătoare indicată în Rapoartele de Vânzări, această diferență constituie un indicator de risc și poate determina inițierea unei proceduri de verificare de către Administrator. Simplul fapt al existenței unei diferențe nu constituie, prin el însuși, temei pentru aplicarea automată a unor obligații financiare suplimentare.

(3) În cadrul procedurii de verificare, Administratorul notifică Producătorul/Importatorul vizat și îi acordă posibilitatea de a prezenta explicații și documente justificative cu privire la diferența constatată. La evaluarea diferenței se ține cont, după caz, de motive obiective, inclusiv de decalajul dintre momentul plasării produsului

pe piață și momentul returnării ambalajului, de variațiile volumelor de vânzări, de stocurile existente, precum și de alte circumstanțe care pot influența rata de returnare.

(4) În cazul în care, în urma verificării, se constată că diferența dintre cantitatea de ambalaje nereturnabile colectată și cantitatea declarată nu este justificată în mod obiectiv și există o cantitate excedentară care nu poate fi asociată produselor introduse legal în cadrul Sistemului de către Producătorul/Importatorul respectiv, acesta datorează Administratorului, pentru cantitatea excedentară nejustificată, o Garanție suplimentară, în cuantumul și conform modalității de calcul stabilite de Administrator, cu excepția situației în care, în urma unei verificări, se stabilește implicarea directă a unui anumit operator în acțiuni frauduloase sau alte încălcări ale obligațiilor prevăzute de cadrul aplicabil.

(5) Garanția suplimentară se calculează exclusiv pentru cantitatea de ambalaje nereturnabile care depășește cantitatea relevantă declarată în Rapoartele de Vânzări și care, în urma procedurii prevăzute la alin. (2) și (3), rămâne nejustificată.

(6) În cazul în care două sau mai multe persoane, respectiv Producători și/sau Importatori, furnizează pe piața internă a Republicii Moldova, în aceeași perioadă de referință, produse ambalate în ambalaje nereturnabile identificate prin același cod de bare, cantitatea excedentară nejustificată și obligațiile financiare aferente acestora se repartizează între aceștia proporțional cu cantitatea de produse relevante declarată de fiecare operator ca fiind furnizată pe piața internă, raportată la cantitatea totală declarată pentru același cod de bare și aceeași perioadă de referință.

(7) În cazul prevăzut la alin. (6), obligația financiară a fiecărui Producător/Importator se limitează la cota-parte aferentă ponderii sale în totalul cantității de produse declarate pentru codul de bare respectiv, cu excepția situației în care, în urma unei verificări, se stabilește implicarea directă a unui anumit operator în acțiuni frauduloase sau alte încălcări ale obligațiilor prevăzute de cadrul aplicabil.

(8) Administratorul asigură monitorizarea periodică a ratelor de returnare aferente fiecărui cod de bare și poate aplica mecanisme automate de alertă și verificare în cazul identificării unor rate de returnare anormale sau a altor indicatori care sugerează un risc de fraudă.

În concluzie, considerăm că obiectivul legitim de asigurare a integrității financiare și de prevenire a eventualelor fraude în cadrul SDA poate fi atins prin mecanisme de control mai eficiente și mai puțin restrictive decât impunerea utilizării obligatorii a unui cod de bare național distinct. Recunoașterea codurilor de bare internaționale, corelată cu înregistrarea obligatorie a produselor și operatorilor economici în Registrul ambalajelor SD, monitorizarea digitală a raportului dintre cantitățile declarate și cele returnate, precum și aplicarea unor mecanisme de verificare și responsabilitate financiară pentru diferențele nejustificate, oferă un nivel adecvat de trasabilitate și protecție a sistemului.

O astfel de soluție ar permite mutarea punctului principal de control de la modificarea fizică a ambalajului către infrastructura digitală a SDA și responsabilitatea operatorului economic. Astfel, riscul de fraudă ar fi identificat și gestionat pe baza datelor privind produsele efectiv introduse pe piață și ambalajele efectiv returnate, fără a impune operatorilor economici costuri logistice și administrative disproporționate și fără a genera deșeuri suplimentare prin reetichetarea produselor.

Prin urmare, solicităm examinarea propunerilor formulate în prezenta adresare și ajustarea cadrului normativ și operațional aferent SDA astfel încât acesta să permită utilizarea codurilor de bare naționale sau internaționale, înregistrate în Registrul ambalajelor SD. Considerăm că această soluție reprezintă un echilibru rezonabil între necesitatea prevenirii fraudei și imperativul asigurării unei implementări funcționale, proporționale și compatibile cu realitățile lanțurilor moderne de aprovizionare.

AmCham Moldova își exprimă disponibilitatea de a participa în continuare la discuțiile tehnice necesare pentru identificarea și definitivarea unui mecanism care să asigure atât securitatea și buna funcționare a SDA, cât și condiții predictibile și echitabile pentru operatorii economici.

Cu respect,

Mila Malairău,

Director Executiv

Camera de Comerț Americană din Moldova